

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CLXVII. Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium,
quo statuitur, Presbyteros Congregationis S. Hippolyti in partibus Indiarum
non posse habere in Religione aliquam Prælaturam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

eis contenta cum omnibus, & singulis inde fecutis, & forsan quodcumque fecuturis, pœnitus, & omnino nulla, invalida, & irrita, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore presentium declaramus; Et nihilominus ad maiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolimus, viribusque, & effectu pœnitus, & omnino vacuas, ac pro revocatis, cassis, irritis, nullis, invalidis, & abolutis, viribusque, & effectu pœnitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: Nobis insuper, & Apostolicæ Sedi reservantes facultatem Christifidelibus in eodem Regno degentibus aperiendi nostram, & dictæ Sedis mentem post maturam itidem habitam deliberationem super rebus, quæ huiusmodi materiam respiciunt.

Invalidationis firmitas.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existeret, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, præsertim vero Archiepiscopis, Episcopis, Vicariis, Provincialibus, & Missionariis Apostolicis tam Sæcularibus, quam cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis etiam Jesu Regularibus in supradicto Sinarum Regno nunc, & pro tempore existentibus inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis præfate Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & sancturos, sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Huius declarationis transumptis danda fides.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 26. Septem. 1735. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1735. Pont. nostri Anno VI.

CLXVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo statuitur, Presbyteros Congregationis S. Hippolyti in partibus Indiarum non posse habere in Religione aliquam Prælaturam.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad futuram rei memoriam.

Ex præscripto Regulæ unus tantum Sacerdos esse debet.

§. 1. **N**uper pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Diffinitorii Generalis Congregationis Charitatis sub Titulo S. Hippolyti Martyris in Civitate Mexican., aliisque Partibus Indiarum Occidentalium a fe. re. Innocentio Papa XII. Prædecessore nostro in Religionem erectæ Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod cum per Consti-

tutiones dictæ Congregationis Fratrum Auctoritate Apostolica confirmatas caveretur illius Fratres esse debere Laicos, utpote deputatos assistentiæ Agrotorum in Hospitalibus degentium, & in unaquaque domo unum tantum ad Presbyteratum promoveri posse, sed deinde compertum fuisset unum dumtaxat Presbyterum Spiritualibus necessitatibus Hospitalium, & Agrotorum huiusmodi non sufficere, die 30. Septembris 1729. præfata Congregatio Cardinalium referente dilecto Filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinale Belluga, & Moncada nuncupato indulserat, ut duo in singulis Hospitalibus prædictis esse possent Presbyteri, & in domibus matricibus tres, sub diversis tamen conditionibus nimirum, quod nullus promoveretur ad Sacros Ordines, nisi saltem sex annos Professionis in Religione juxta dictas Constitutiones habuisset, & ad effectum se promovendi ad Presbyteratum directæ, vel indirectæ uti valeret intercessionem, seu mediationem alterius Personæ pro licentia a Superiore, vel Diffinitorio Generali dictæ Congregationis obtinenda, sed proponendus esset eidem Superiori Generali a Superiore, & Capitulo Conventualibus domus, cui de Presbytero providendum veniret, ipsique Superior, & Capitulum Conventuales Superiori, & Diffinitorio Generali indicare deberent Personas, quas huiusmodi gradum promereri crederent, & si quispiam aliter ad Presbyteratum promotus fuisset, suspensionem a Divinis ipso facto incurreret, a qua non nisi per Summum Pontificem pro tempore existentem absolvi posset, quodque in singulis Conventibus nequirent esse plures, quam duo Presbyteri, exceptis domibus Matricibus, ut præfertur, in quibus tres permittebantur, ita ut si quis ultra hunc numerum ad Presbyteratum promoveretur, si id eveniret ex propria culpa, tamdiu suspensus remaneret, donec aliquis locus per obitum Presbyteri vacaret; Superiores vero, qui hoc permisissent post expletum Officium voce activa, & passiva privati essent, Presbyteri autem Sacrosanctum Missæ Sacrificium juxta intentionem Prioris localis, & obligationes Communitatis illius domus celebrare, & applicare, quatenus pro celebratione ejusmodi aliquam elemosynam recepissent, illam tradere tenerentur ipsi Priori locali, ubi Missæ celebrarentur, vel cui subesse ille, qui extra Conventum celebrasset sub pœnis adversus Proprietarios inflictis; sicque promoti in omnibus observare deberent vitam Regularem, & deferre Coronam ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, nec valeret vel ad breve tempus aliquam Prælaturam obtinere in Religione, nisi ex dispensatione Apostolica, sed tantum esse possent Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ, ac demum, quod si aliquis Presbyter ægrotus in aliquo Hospitali prædictæ Congregationis Fratrum ante obitum peteret admitti ad illius habitum Regularem, posset dictus Superior Generalis cum suo Diffinitorio dare licentiam alicui ex Prioribus localibus eum admittendi: accedente consensu Communitatis, quamvis in ea domo jam duo, vel in Matrici tres Presbyteri extarent.

§. 2. Cumque postmodum supradictæ Congregationi Cardinalium renunciatum fuisset in Religione præfata non adesse Provinciæ Assistentes, ipsa Congreg. Cardin. die 15. Martii 1731. ad relationem memorati Ludovici Cardinalis rescripserat promotos ad Sacros Ordines non posse habere aliquam Prælaturam in d. Religione nisi ex Apostolica dispensatione, sed tantum esse possent Discretos Conventuum, & Magistros Novitiorum, non vero Provinciæ Assistentes. Et in eadem expositione subjuncto, quod nec præfatum Officium Discretorum Conventuum in prædicta Congregatione Fratrum reperiretur, ut constaret ex prædictis Constitutionibus num. 13. ubi

Sed concessum ut duo esse possint vel tres.

Statutum tamen ut huiusmodi Presbyteri non nisi Conventuum Discreti esse possint; & Magistri Novitiorum.

Sed cum hoc
esset contra
Regulam.

enumeratis Officiis minoribus quarumlibet domo-
rum, nihil de hisce Discretis habetur, propter
ea quod Presbyteri esse valeant Magistri Novi-
tiorum contrarium videretur Constitutionibus
præfatis, utpote in quibus sub numero 12. re-
feruntur omnia Officia ejusdem Religionis confe-
renda in Capitulo Generali, inter quæ quidem
recensetur illud Magistri Novitiorum, sed Cap.
IV. dictarum Constitutionum declaratur Presby-
teros in eodem Capitulo Generali solum frui
posse voce activa, quatenus ob antianitatem eis
competat, minime vero voce passiva: ac propter
ea promoveri nequeunt ad Officia ipsius Religio-
nis, & postquam aliqua Officia ibidem enumera-
ta sunt, nempe Fratris Majoris, Consilarii, Pro-
curatoris Generalis, & Fratris localis subditur,
quod neque promoveri possint ad Officia majora
Religionis præfata, quod de dicto Officio Magistri
Novitiorum utpote inter Officia ejusdem Religio-
nis supra recensito utique verificari debet, acce-
dente insuper, quod prædicto Cap. 4. præscribitur,
ut Presbyteri administrent Sacramenta Ægro-
tantibus, & ex causa hujus Spiritualis assistentiae
Infirmis exhibendæ perspectum fuerit, eos eximen-
dos esse ab aliis Officiis, ne illa exercentes a præ-
cipuo eorum circa Ægrotos munere deficiant, Of-
ficiū autem Magistri Novitiorum eos assidue oc-
cupatos detineret in recta eorumdem Novitiorum
institutione, unde propemodum impossibile esset,
ut curam gerens dictorum Novitiorum debitam
Ægrotis assistentiam præbere posset, sicque a spi-
ritu dictarum Constitutionum alienum dignosca-
tur, ut Presbyteris præfatis Officiū Magistri No-
vitiorum exercere liceat.

Decretum
Congrega-
tionis Epif-
coporum &
Regularium
hac super re.

§. 3. Ac proinde prædictæ Congregationi Car-
dinalium nomine Fratrum Diffinitorii Generalis
hujusmodi supplicato, ut decernere vellet, quod
Presbyteri Religionis prædictæ nequeant esse ne-
que Discreti Conventuum, neque Magistri Novi-
tiorum, sed quoad ipsos circa facultatem obti-
nendi gradus servetur id, quod in supradictis
Constitutionibus a Sede Apostolica approbatis
præscribitur. Emanavit ab eadem Congregatione
Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, vi-
delicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum,
& Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ
Cardinalium negotiis, & consultationibus Epif-
coporum, & Regularium præposita referate Emi-
nentissimo Domino Cardinali Belluga Ponente,
re mature perpensa, prævio recessu a decisis sub
die 15. Martii 1731., iterum decrevit, quod
promoti ad Sacros Ordines nequeant habere in
Religione, neque ad breve tempus aliquam Præ-
laturam, nisi cum Apostolica dispensatione, nec
esse possint Assistentes Provinciæ, nec Magistri
Novitiorum, sed dicti Sacerdotes primi advocen-
tur pro consilio in omnibus Congregationibus,
& coadunationibus faciendis in singulis Conven-
tibus. Romæ 23. Julii 1735. -- Card. Franciscus
Barberinus -- C. Archiepiscopus Chalcedonenfis
Secretarius -- Loco ✕ Sigilli.

Confirmatur.

§. 4. Cum autem, sicut supradicti Fratres Dif-
finitorii Generalis Nobis subinde exponi fecerunt,
ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat,
& exactius servetur, Apostolicæ confirmationis
nostræ patrocinio communiri summopere desi-
derent. Nos ipsos exponentes specialibus favori-
bus, & gratiis prosequi volentes, illorumque
singulares Personas a quibusvis excommunicatio-
nis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesia-
sticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel
ab homine quavis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodata existunt, ad ef-
fectum præsentium dumtaxat consequen-
harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, sup-
plicationibus eorumdem exponentium nomine
Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de-
cretum præinsertum Auctoritate nostra Apostolica
tenore præsentium confirmamus, & approba-

mus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis ro-
bur adjicimus. Decernentes eandem præsentem
litteras semper firmas, validas, & efficaces exi-
stere, & fore, suoque plenarios, & integros
effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos
spectat, & pro tempore quandocumque specta-
bit, in omnibus, & per omnia inconcussè ob-
servari, eisque respectivè plenissime suffragari. Sic-
que in præmissis per quoscumque Judices Ordina-
rios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii
Apostolici Auditores judicari, & definiri debere,
ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam
quavis Auctoritate scienter, vel ignoranter con-
tingerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, nec non, quatenus opus
sit, dictæ Congregationis Fratrum, aliisque quibus-
vis, etiam juramento, confirmatione Apostolica,
vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & con-
suetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, &
litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quo-
modolibet concessis, confirmatis, & innovatis,
Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac
de verbo insertis ad verbum insertis habentes,
illis alias in suo robore permanentibus, ad præmis-
sorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, &
expresse derogamus, ceterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 7. Octobris 1735. Ponti-
ficatus nostri anno VI.

F. Card. Oliverius.
P. L. Jacquet.

Obstantium
derogatio.

Dat. die 7.
Octob. 1735.
An. VI.

Confirmatio Decreti particularis Congregationis
Cardinalium, quo resolvuntur nonnulla dubia
super reformatione Constitutionum Ordinis B.
Mariæ de Monte Carmelo, nec non super qui-
busdam aliis exortis quæstionibus occasione ear-
undem Constitutionum.

CLXVIII.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper a particulari Congregatione non-
nullorum ex Ven. Fratribus nostris S.
R. E. Cardinalibus emanavit super reformatione
Constitutionum Ordinis B. Mariæ de Monte Car-
melo, nec non super quibusdam aliis exortis quæ-
stionibus occasione earundem Constitutionum a
nobis deputata, Decretum tenoris, qui sequitur,
videlicet:

A Congre-
gatione non-
nullorum
Cardinalium
emanatum
Decretum.

§. 2. In Congregatione a SS. Domino Nostro
deputata Eminentissimorum, & Reverendissimo-
rum Dominorum Cardinalium Petra, Gotti,
Guadagni, Spinelli, & del Giudice pro reforma-
tione Constitutionum Ordinis S. Mariæ de Mon-
te Carmelo, nec non super quibusdam aliis exor-
tis quæstionibus occasione earundem Constitutionum
habita die 24. Aprilis 1735., in qua interfue-
runt iidem Eminentissimi, & Reverendissimi Do-
mini -- Propositum fuit --

Quo statu-
tum.

Primo an Prior Provincialis Provinciæ Romanæ
possit exercere Jurisdictionem in Conventibus S.
Martini ad Montes, Sanctæ Mariæ in Transpon-
tina, & S. Anthonii Civitatis Præneste.

Et resolutum fuit: supradictos Conventus esse
quidem in Provincia Romana, non tamen de Pro-
vincia, ac proinde nullam in iisdem Conventi-
bus posse Provincialem exercere Jurisdictionem:
Hocque esse inferendum in nova compilatione
Constitutionum.

Priorem
Provincia-
lem Provin-
ciæ Romanæ
non habere
jurisdictio-
nem super
Conventibus
hic expressis.

§. 3. Secundo an, & qui Magistri existentes in
dictis Conventibus, licet sint alterius Provin-
ciæ possint gaudere Jure suffragii in Capitulis

Provin-